

Haring Party 2009: speech Manfred Zurhorst namens OCG

Dames en heren,

Het is een eer om als voorzitter van het OCG vandaag op de haringparty het woord tot u te mogen richten. Toen ik gevraagd werd om deze toespraak te houden was mijn wedervraag waarom ik? Als antwoord werd gegeven dat behoefte was aan een geluid vanuit de ondernemers. Het moest vooral een positief geluid worden. Nou daar sta je dan. Het is volop crisis, het weer is somber en we eten haring in een stad waar we nog 12 miljoen euro kwijt zijn. Wat me overigens is opgevallen, is dat wanneer je de site van de Goese haringparty opent, er geen foto's van 2008 op staan. Wellicht is dat te pijnlijk omdat er toen nog zoveel lachende gezichten getoond zouden moesten worden?

Laat ik met het goede nieuws beginnen. Bij leven en welzijn maken we gezamenlijk ook de volgende crisis mee.

Hoe slecht gaat het nu eigenlijk met ons. Als we de kranten moeten geloven zijn we failliet of gaan we failliet. De kranten buitelen over elkaar heen om slecht nieuws te brengen waarbij de krantenkoppen buitengewoon suggestief zijn.

Recent heeft het economisch bureau van de ING onderzoeksgegevens gepubliceerd met daarin de gevolgen van de crisis voor de verschillende provincies. Hieruit blijkt dat Zeeland het slechtste scoort met een economische groei van minus 6,4 %!. Zeeland blijkt zeer gevoelig vanwege de aanwezigheid van relatief veel industrie en bouw in verhouding tot het totaal aan bedrijvigheid. Nou is dat in Zeeland al gauw het geval met zijn slechts ruim 370.000 inwoners. Mensen, dat is Rotterdam zuid. Als we de Dow's en Thermphost's van deze wereld elimineren doet Zeeland het nog niet zo slecht.

"Forse stijging van het aantal faillissementen" lezen we regelmatig. Er zouden, aldus het FD, dit jaar zo'n 11.000 bedrijven failliet gaan. Is dat erg? Natuurlijk voor de bedrijven die het betreft. Maar bij nadere bestudering blijkt het veelal te gaan om ZZP'ers of kleine bedrijven met maximaal 3 personeelsleden die in 2007 en 2008 als paddenstoelen uit de grond schoten.

Het aantal faillissementen in Zeeland over de periode 1 januari tot en met 31 mei bedroeg in Zeeland 9 (!) en 1 surseance. Ter vergelijking, in Brabant bedroeg dit aantal in dezelfde periode 129. In Zeeland bedroeg het aantal Faillissementen in dezelfde periode vorig jaar 2. Als je niet kritisch bent kun je roepen dat het nu 5 keer zo veel is.

Volgens het FD van mei jl staat volgens een door een Zwitsers instituut uitgevoerde stresstest NL op de vierde plaats van de meest stressbestendige landen binnen Europa en 10 op de wereldranglijst. We zijn blijkbaar toch een land met een flexibele instelling dat in staat is te innoveren en bij te stellen.

Volgens een in de Ondernemer maandelijks geplaatste economische barometer waarbij verschillende ondernemers hun mening geven staat de barometer in mei op 5,77. Dat is afgerond naar boven een voldoende. Licht, maar toch.

Is er dan niets aan de hand, kunnen we stilzitten? Uiteraard niet. Wat ik veel zie is dat ondernemers als bange hazen in de koplampen van de crisis staan te staren. Wie niets doet en denkt dat het vanzelf voorbij gaat, gaat het niet redden.

Slimme ondernemers bereiden zich voor, zien kansen en komen sterker uit de strijd. Hoewel er uiteraard veel ellende is zijn er ook kansen. Er liggen subsidiemogelijkheden voor het oprapen, maar je moet willen bukken. Er is wel degelijk geld beschikbaar maar je moet een goed verhaal hebben.

Ik wil hier nog wel kwijt dat de banken nog beter hun best moeten en kunnen doen om de geldstroom weer op gang te brengen. Volgens de banken worden wel degelijk meer kredieten verstrekt maar dat is vaak het gevolg van het vol laten lopen van bestaande kredietlijnen wat niet inhoudt dat er nieuw geld in de economie wordt gepompt.

Bedrijven gaan immers niet failliet omdat ze een jaar verlies draaien. Bedrijven gaan failliet omdat ze over onvoldoende liquiditeiten beschikken. De ondernemer heeft hier een belangrijke taak. In plaats van dat we allemaal later gaan betalen moeten we onze afnemers er toe brengen dat ze op tijd betalen En dat zij dat weer op hun afnemers overbrengen, etc. Indien een afnemer niet betaalt en geen regeling wenst te treffen moet je afscheid nemen van je relatie. Een cliënt die niet betaalt of wil betalen is geen cliënt maar een profiteur.

Vanochtend stond er een aardig artikel in BN de Stem, de Brabantse tegenhanger van de PZC. De provincie Brabant heeft 250 miljoen beschikbaar gesteld om de woningmarkt weer in beweging te brengen. Daarnaast wordt een fonds van 25 miljoen in het leven geroepen om leningen aan MKB-bedrijven te verstrekken. Ik kijk in de PZC en zie daar niets van terug. Provincie waar blijf je?

Ook de lokale overheid zou haar bijdrage kunnen leveren door bijv. projecten naar voren te halen. Het OCG heeft recent weer haar halfjaarlijkse overleg gehad met het college van B&W. Wij hebben er bij de gemeente ernstig op aangedrongen om het lokale bedrijfsleven in te schakelen bij de uit- en aanbesteding van werkzaamheden. We hebben gesproken over het opknippen van grotere werken zodat er geen sprake hoeft te zijn van Europese aanbestedingsregels, etc. De gemeente heeft toegezegd hier kritischer op te zullen letten. Wij, OCG, zullen daarbij kritisch op de lokale bestuurders letten. Het is daarbij natuurlijk een lastig jaar. Eerst volgend jaar zijn er verkiezingen, dus je moet als politieke partij niet te vroeg pieken met de gebruikelijke politieke beloftes. Maar als je pas volgend jaar met maatregelen komt, zou het voor een aantal wel eens te laat kunnen zijn. Wel vindt de politiek het buitengewoon belangrijk om te spreken over maatschappelijk verantwoord ondernemen. Dames en heren wat ik op dit moment onder maatschappelijk verantwoord ondernemen versta, is dat u er voor zorgt dat u als ondernemers er volgens jaar bij de haringparty nog bij bent!

Dames en heren. We zitten in zwaar weer. Maar u bepaalt zelf hoe u de zeilen zet. De vorige maand overleden notaris Gerrit van Sisseren pleegde te zeggen: reven tijdens de storm is voor mietjes. Daar zit wat in. Uiteraard moet je geen onverantwoorde dingen doen. Maar denk anticyclisch. Stop niet met investeren omdat je geen geld meer wilt uitgeven, maar geef het slim uit. Ben niet "Penny Wise but Pound Foulsh". Overleg met de mensen die je er doorheen kunnen helpen en beknibbel daar niet op. Kijk op de site van de KVK onder "Ondernemen onder zwaar weer", maak gebruik van de door de provincie ter beschikking gestelde innovatieregelingen, schakel een subsidieadviseur in, praat eens met een arbeidsdeskundige, etc. Doe in ieder geval iets.

Daarnaast lijkt het vertrouwen van de consument weg. We hebben met z'n allen in de afgelopen periode 3 miljard gespaard. Het vertrouwen moet terug. Daar moet de overheid zijn bijdrage aan leveren door stimuleringsmaatregelen te treffen. Zij heeft hiertoe reeds voorstellen gedaan in o.a. de belastingsfeer. Maar ook ú moet het vertrouwen van die consument weer opvijzelen. We hadden het te goed. We werden lui, de cliënt kwam toch wel. Dat is over. We leven nu in een kopersmarkt. Niet de verkoper maar de koper bepaalt. We moeten onze cliënten weer koesteren, we moeten weer presteren en kwaliteit leveren.

Dames en heren. Ik ben een geboren optimist. Als ik dit glas zie is het half vol in plaats van half leeg. Als ik er uit drink zit er nog steeds wat in en als ik het uit mijn handen laat vallen denk ik: "scherven brengen geluk". Ik heb er dan ook het volste vertrouwen in dat we er uit gaan komen. De een wat eerder of beter dan de ander. Laten we leren van het proces dat we nu doormaken, dat maakt ons sterker voor de toekomst. In mijn praktijk, ik ben fiscalist, is nog niet één ondernemer omgevallen door de kredietcrisis. We gaan proberen er gezamenlijk voor te zorgen dat dat ook niet gebeurt.

Een proost op de stichting Goese maatjes en ik zie u na vanavond graag op de eerstvolgende OCG-borrel of op een ander OCG-evenement.